

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. M.-S. i B. G.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości położonej przy ulicy S. w B.
o uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 marca 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 listopada 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie w części dotyczącej orzeczenia o kosztach instancji odwoławczej i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2009 r. Sąd Apelacyjny umorzył postępowanie apelacyjne i zasądził od powódki B. G. na rzecz pozwanej 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że Sąd umorzył postępowanie apelacyjne, ponieważ B. G. pismem procesowym z dnia 6 listopada 2009 r. cofnęła apelację wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 6 lipca 2009 r. (art. 391 § 2 k.p.c.). Wysokość zasądzonych kosztów procesu Sąd ustalił na podstawie § 13 ust. 1 pkt 2 w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 i § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Wymienione postanowienie zaskarżyła pozwana w części dotyczącej orzeczenie o kosztach z tytułu zastępstwa procesowego. Zarzuciła, że wysokość zasądzonych kosztów nie odpowiada spisowi kosztów, który dołączyła do wysłanego do Sądu dnia 17 listopada 2009 r. pisma procesowego z dnia 16 listopada 2009 r., sporządzonego po zawiadomieniu jej o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej na dzień 18 listopada 2009 r. W konkluzji zażalenia wniosła o zmianę postanowienia w zaskarżonej części i zasądzenie kosztów z tytułu zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej zgodnie ze złożonym spisem kosztów, tj. w wysokości 488 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Regulujący kwestię zwrotu kosztów w wypadku cofnięcia pozwu poza rozprawą art. 203 § 3 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w takiej sytuacji przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu pozwu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów.

Z przytoczonych unormowań wynika, że w wypadku cofnięcia apelacji poza rozprawą postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego, które jako postanowienie kończące postępowanie w sprawie powinno zawierać orzeczenie o kosztach (art. 108 § 1 k.p.c.), nie może zostać wydane przed upływem dwutygodniowego terminu do złożenia przez pozwanego wniosku o przyznanie kosztów, liczonego od momentu, w którym pozwany dowiedział się o cofnięciu apelacji, chyba że wniosek zostanie złożony wcześniej. Wskazany termin należy uznać za wiążący także wówczas, gdy cofnięcie apelacji zostało dokonane na rozprawie, a pozwany nie miał możliwości zgłoszenia odpowiedniego wniosku.

Z akt sprawy wynika, że postanowienie w zaskarżonej części zostało wydane z naruszeniem zasad dotyczących orzekania o kosztach w wypadku cofnięcia apelacji. Podjęte w sprawie czynności po cofnięciu apelacji przez B. G. nie pozwalają jednoznacznie ustalić, czy postanowienie w zaskarżonej części zostało wydane z zachowaniem zasad dotyczących orzekania o kosztach w wypadku cofnięcia apelacji. Znajdujący się w aktach sprawy dowód doręczenia pozwanemu zawiadomienia o odwołaniu rozprawy apelacyjnej przede wszystkim nie pozwala - z powodu braku odpowiedniej adnotacji - stanowczo stwierdzić, że pozwany został powiadomiony o

przyczynie odwołania rozprawy. Ponadto data doręczenia wspomnianego zawiadomienia (12 listopada 2009 r.) - przy założeniu, że zawierało ono informację o cofnięciu apelacji - świadczyłaby o tym, że Sąd, wydając zaskarżone postanowienie w dniu 12 listopada 2009 r., naruszył przysługujący pozwanemu dwutygodniowy termin do złożenia wniosku o przyznanie kosztów i - w konsekwencji - pozbawił go możliwości uzyskania kosztów z tytułu zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej według spisu kosztów.

Zawarty w odpowiedzi na apelację wniosek pozwanej o przyznanie kosztów stał się bezprzedmiotowy z chwilą cofnięcia apelacji, albowiem wówczas zgłoszenie wniosku o koszty podlega odrębnej regulacji (art. 203 § 3 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).